

دریچه

تام کروز برای اولین بار میلیاردری شد
ماوریک «دکتر استرنج» را گرفت

همدلی | «تاپ گان: ماوریک» فیلم جدید تام کروز هنوز در حال فتح گیشه‌هاست و دیروز با فروشی که در تعطیلات آخر هفته داشت، از مرز یک میلیارد دلار عبور کرد. به نقل از وراتی، «تاپ گان: ماوریک» با بازی تام کروز به‌این‌ترتیب اولین فیلم سال ۲۰۲۲ و دومین فیلم دوران کووید است که پس از «سپایدرمن: راهی به خانه نیست» از مرز یک میلیارد دلار عبور می‌کند. نکته قابل‌توجه این است که «ماوریک» در روسیه یا چین نمایش داده نشده است. «ماوریک» پس از اکرانی ۳۱‌روزه به این مرز رسیده و به تنها فیلم تام کروز بدل شده که از یک میلیارد دلار عبور کرده است.
پرفروش‌ترین فیلم تام کروز تا پیش‌ازاین «ماموریت غیرممکن: فال آوت» بود که سال ۲۰۱۸ با فروش ۷۹۱میلیون دلار در راس فروش فیلم‌های این بازیگر نشسته بود. بدون محاسبه فروش آخر هفته اخیر، «ماوریک» با فروش ۵۲۱میلیون داری پرفروش‌ترین فیلم سال در آمریکا هم شده بود. این فیلم ۴۴۰۷میلیون دلار هم در بازار بین‌المللی فروخته است و از «دکتر استرنج در چند جهان دیوانگی» با فروش ۹۴۳میلیون دلار که پرفروش‌ترین فیلم در سطح جهان در سال ۲۰۲۲ بود، پیش افتاد. پارامونت اعلام کرده اکنون تماشاکران برای چندمین بار به سالن‌های سینما می‌روند و نمایشگرهای ایمکس هم فروش را بیشتر کرده است. ۱۶درصد تماشاکران در چهارمین تعطیلات آخر هفته نمایش این فیلم، بیش از یک بار است که آن را می‌بینند. «تاب گان: ماوریک» با بودجه ۱۷۰میلیون دلاری توسط جوزف کوشینسکی ساخته شده است. پارامونت با این فیلم همه سختی‌های دوران کرونا را که نتوانست هیچ فیلمی را اکران کند، جبران کرد.

همدلی | کتاب سه‌گانه برف خسرو معصومی شامل شش فیلم‌نامه از این کارگردان سینما توسط انتشارات سربخ منتشر و راهی بازار نشر شد. کتاب «سه‌گانه برف» از خسرو معصومی شامل شش فیلم‌نامه از نوشته‌های این کارگردان سینما از سوی نشر سبب سرخ منتشر شد. خسرو معصومی درباره این کتاب می‌گوید من در طول زندگی هنری خودم ۱۱۴فیلم‌نامه نوشته‌ام که از میان آن‌ها شش فیلم‌نامه حاضر در این کتاب شامل باد در علفزار می‌پیچد، رسم عاشق کنشی، جایی در دوردست، تابو، خرس و کار کثیف موفق‌تر بود. احساسم این بود که خوانش این شش فیلم‌نامه با توجه به آثار سینمایی موفق‌تر که از آن‌ها ساخته شده برای دانشجویان سینما و به‌خصوص علاقه‌مندان به نگارش فیلم‌نامه جذاب و از روند کاری آن‌ها مؤثر است.
کما اینکه بسیاری از کارگردانان دیگر ایران از جمله آقای فرهادی هم این کار را کرده‌اند و کتاب فیلم‌نامه‌هایشان را منتشر کرده‌اند. او افزود: این شش اثر حاصل سی سال زحمت و تلاش من در این عرصه است. فیلم‌نامه‌های موجود در این کتاب در نسخه تصویری سینمایی خود و در جشنواره‌های معتبر بین‌المللی صاحب جوایزی نیز شده‌اند. این جوایز نه صرفاً به خاطر ساختار تکنیکال متن بلکه به خاطر درام و داستان نهفته در این کار به آن تعلق گرفته است. این کارگردان سینما همچنین گفت: مخاطب این کتاب در دل این فیلم‌نامه‌ها با داستان بلند و حتی رمان مواجه است و همین جذابیت خوانش آن را افزایش می‌دهد. در کنار این مسئله رخ دادن داستان‌های این آثار در اقلیم مازندران و جذابیت بصری و حسی حاصل از آن در پیشبرد داستان نیز به جذابیت این اثر افزوده است.
به نوشته مهر، معصومی با اشاره به اینکه در کنار تجربه فیلم‌نامه‌نویسی دستی نیز بر آتش داستان نویسی دارد، عنوان کرد: من مجموعه‌ای از داستان‌های کوتاه را هم طی سال‌های فعالیتم نوشته‌ام که هنوز منتشر نشده است. این فیلم‌نامه‌ها نیز همگی روحی داستانی دارند و به خاطر قصه‌گو بودن نسخه سینمایی آن، علاقه‌مندان خاص خود را برای خوانش خواهد داشت. کتاب «سه‌گانه برف» شامل فیلم‌نامه‌های باد در علفزار می‌پیچد، رسم عاشق کنشی، جایی در دوردست، تابو، خرس و کار کثیف است. خسرو معصومی زاده سال ۱۳۲۴ در بهشهر مازندران است؛ و تاکنون برای تولیدات سینمایی خود در جشنواره‌های سینمایی شانگهای، مسکو، دنور آمریکا، دهل، آسیا پاسفیک، پیونگ‌یانگ، سیدنی، اتالیا و اسلو تقدیر شده است. این کتاب روز ۱۱تیر از ساعت ۱۹ در خانه هنرمندان ایران رونمایی می‌شود.

همدلی | **علی نامجو**: موضوع خروج آثار تاریخی از کشور مسئله دیربازی است و از مدت‌ها قبل موردتوجه قانون‌گذار قرار گرفته است. به خاطر دارم که روزی میزبان یکی از هنرمندان نامدار عرصه موسیقی ردیفی دستگاهی کشورمان بودم که بابت خروج تاراش از کشور دچار مشکل شده بود. تار او از ساخته‌های هوانس آبکاریان یا همان یحیی تارساز بود؛ به‌نوشته رهام وزیری، یحیی تقریباً در تمام بخش‌های تار نسبت به قدما تغییراتی ایجاد کرد که حاصل آن شفاف‌تر شدن صدا، پرتنین‌تر شدن آن و مضراب خورتر شدن تار است. با توجه به مقاومتی که در میان استادان هر عصر در برابر تغییر شکل ساز سراغ داریم، می‌توان به چیره‌دستی و تسلط استاد یحیی پی برد که چگونه این تغییرات را اعمال کرده و موردقبول استادان وقت نیز واقع شده است. در این میان البته مهر یحیی ارزش مادی و معنوی زیادی به تارهای مهمور شده به نام او می‌دهد اما علت غیرقابل خروج بودن سازهای ساخته دست یحیی بیش از همه قدمت این سازهاست؛ زیرا از تاریخ ساخت آخرین تارها از سوی او حدود نود سال می‌گذرد و این عمر به آثار ساخته دست او جنبه ملی می‌دهد.

حالا خبر رسیده که وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در اعتراض به عرضه و فروش آثار تاریخی در «حراج ملی»، اعلام کرده است هیچ مجوزی برای این حراجی از سوی این وزارتخانه صادر نشده و موضوع در حال بررسی است. اگر به خاطر داشته باشید در گزارشی که چند روز قبل درباره هفتمین دوره حراج ملی با عنوان «بیک رویداد توهین‌آمیز» در «همدلی» منتشر شد، آمده بود: «همیشه وقتی نام حراج‌ها در این مملکت به میان می‌آید، حسرف از اتفاقات عجیب‌وغریب دیگری هم وسط کشیده می‌شود؛ از عدم وجود شفافیت مالی حراج‌ها در این کشور، تلاش برای سفید کردن پول‌های سیاه و درنهایت اقداماتی که به نظر هیچ باوجد ارگان متولی در این ملک درزمینه مالی روی آن نظارت جدی و قابل‌اندازه‌گیری ندارد.» نکته جالبی که سه روز بعد از پایان این حراج مشخص شده آن است که این حراج مجوز برگزاری از وزارت میراث فرهنگی هم نداشته و جالب آنکه برگزار شده کار خودش را هم به پایان برده است. یک سؤال بسیار مهم در این شرایط قابل‌طرح است؛ چگونه یک اجرای کنسرت موسیقی در این کشور باوجود همه مجوزهای لازم از سوی اداره اماکن نوجو می‌شود اما حراجی باین‌همه سروصدا که در هفتمین دوره برگزاری خود ۱۴۰ هنری با عنوان کلاسیک ایرانی و اسلامی عرضه شده و به فروش ۴۲میلیارد و ۲۲۴میلیون‌تومانی هم دست پیداکرده، به‌راحتی می‌تواند کار خودش را پیش برده؟ معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی البته اعلام کرده که این حراج با مجوز این وزارتخانه برگزار شده اما مگر ایند معاونت در وزارت ارشاد اجازه اعطای مجوز به یک حراج برای فروش آثار ملی را دارد؟ اساساً چه نهادی در این مملکت می‌تواند به کسی اجازه فروش آثار ملی سرزمین ما را بدهد که معاونت امور هنری وزارت ارشاد بدون توجه به اقلادی که قرار است در این دوره به حراج گذاشته شود، به برگزارکنندگان آن مجوز برگزاری داده است؟ همان‌طور که در گزارش قبلی هم آمده بود، در این دوره از حراجی ۳۳قلمدان و پاکت نامه (منسوب به قاجار)، مینیاتوری منسوب به حسین بهزاد، شمایل منسوب به آقا ابراهیم، شمایل اثر علی ابن محمدابراهیم نقاش‌باشی، نقاشی لاکمی منسوب به میرزا بابا، پنج لت نقاشی منسوب به‌علی‌خان صبا، در چوبی متعلق به کارگاه میرزا آقا امامی (منسوب به دوره قاجار)، نسخ خطی قرآن و یکسری دست‌یافته به حراج گذاشته شد اما این آثار بنا به مر قانون اجازه به حراج گذاشته شدن و البته در اختیار خروج از کشور

فرهنگ وهنر

بررسی فروش آثار تاریخی و ملی ایران در حراجی که مجوزهای قانونی را ندارد

لزوم برخورد مدعی‌العموم با حراج آثار ملی

را ندارند.

به استناد اصل ۱۲۸قانون اساسی، الحاق «بصیره» که معاده ۱۲۹بین‌نامه مدیریت، سازماندهی، نظارت و حمایت از مالکان و دارندگان اموال فرهنگی – تاریخی منقول مجاز، «صدور مجوز برنامه‌ها و فعالیت‌های مربوط به برگزاری نمایشگاه‌ها، جشنواره‌ها و مسابقات فرهنگی، هنری و حراج و فروش آثار هنری تجسمی شامل نقاشی، ارتباط تصویری، عکاسی و مجسمه‌سازی که از زمان تولید آن‌ها بیش از ۱۰۰سال نگذشته باشد با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. حکم این تبصره شامل حراج و فروش آثار و سلالری؛ معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به یکی از رسانه‌ها گفته که این حراجی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجوز گرفته، اما مسؤولیت آثار تاریخی و میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی دانسته و حتی موضوع اصلت‌سنجی آثار را در وظیفه کارشناسان حراجی تشخیص داده است!

مرتضی ادیب‌زاده؛ سرپرست اداره کل موزه‌های کشور هم در فضای مجازی در واکنش به این حراجی، نوشته است: «هیچ‌گونه مجوزی از سوی اداره کل موزه‌های وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی برای حراج ملی صادر نشده است. با توجه به قدمت و نفاست این آثار، خروج آن‌ها از کشور ممنوع بوده و برابر با ماده ۵۶۱ مجازات اسلامی جرم محسوب می‌شود.» در همین راستا هادی پورچاوید، یکی از مدیران رویداد «حراج ملی» هم با ایسنا درباره موضوع حاضر گفت‌وگو کرده است. او می‌گوید: «مجموعه حراج ملی یک مجوز کلی از ارشاد دریافت کرده که نشان می‌دهد این حراج با مجوز این وزارت فعالیت دارد. در خصوص برگزاری این حراج ما بر اساس همان روال قانونی و آیین‌نامه‌ای جلو رفتیم و از خود اتحادیه صنایع‌دستی و اشیای قدیمی نیز مجوز دریافت کردیم. آن چیزی که الان به‌عنوان مجوز برگزاری حراج وجود دارد نیز همین است.» پورچاوید ادامه می‌دهد: «یک آیین‌نامه مدونی تدوین نشده و آن چیزی که لزوم داشت، اخذ مجوز از وزارت میراث و اتحادیه صنایع‌دستی و اشیای قدیمی بود که ما نیز همین روال را طی کردیم. اتفاقاً خیلی استقبال می‌کنیم که اگر قرار باشد یک آیین‌نامه تدوین نشود، ما بر اساس آن جلو برویم.» او به نقش وزارت صمت با توجه به مستقر بودن مرکز ملی فرش ایران در آن حضور فرش در هفتمین دوره این حراج توضیح می‌دهد: «ما حراج فرش را به‌صورت اختصاصی برگزار نکردیم. فرش نیز جزوی از صنایع‌دستی محسوب می‌شود و اخذ مجوز از اتحادیه صنایع‌دستی و اشیای قدیمی تهران

کفایت می‌کرد.»

اصالت‌سنجی آثاری که به‌منظور فروش در حراج به نمایش گذاشته می‌شوند همواره جای بحث بوده و در مواقعی نیز به حیاط اظهارنظرهای گوناگونی تبدیل شده است. مدیر حراج ملی در پاسخ به این سؤال که چه روشی را به‌منظور اصلت‌سنجی آثار در پیش گرفته‌اند؟ می‌گوید: «تعداد زیادی از آثار یسا از خود هنرمندان یا از مجموعه‌داران نزد ما آورده می‌شوند. این آثار پس‌ازآن وارد فرآیند اصالت‌سنجی می‌شوند و طی یک سلسله مراتبی بالا می‌آیند و در طبقه‌بندی کارشناسان مبنی بر اصالت آثار، تعدادی از کارها حذف می‌شوند و برخی آثار نهایتاً به حراج می‌رسند که توسط کارشناسان زبده‌ی ما اصالت‌سنجی شده و برای حراج تأیید شده‌اند. اینکه اما ما از چه کارشناسانی استفاده می‌کنیم، به‌زودی در سایت حراج ملی منتشر خواهد شد.»

اما گفته مدیر حراج ملی درباره انتشار اسامی کارشناسان در سایت این رویداد در حالی مطرح شده که حراج تهران پس از پانزده دوره همچنان اسامی کارشناسان خود را محفوظ نگاه داشته است و حالا باید دید خطمشی مدیران «حراج ملی» علی‌رغم اینکه کم‌وبیش اتهام اصالت آثار بین هر دو رویداد مشترک است، با استناد به کدام استدلال چنین متفاوت تعریف شده است؟

پورچاوید همچنین در ادامه درباره اینکه آیا وزارت ارشاد برای نحوه اصلت‌سنجی آثار خطمشی تعریف کرده بود یا خیر؟ می‌گوید: «ما با وزارت ارشاد جلسات متعددی داشتیم، آیین‌نامه‌ای در حوالی تدوین است، ولی کلیت همان مجوزی بود که باید از وزارت ارشاد به‌منظور برگزاری رویداد اخذ می‌کردیم.» او در ادامه، این واقعیت که آثاری با بالای صدسال قدمت نیز در این رویداد به حراج گذاشته شده‌اند را تصدیق می‌کند و در حراج ملی هم نیاز به یک مجوز کلی از ارشاد داشته که دریافت شده و به ما نیز اعلام شده که باید مجوزمان را از ارشاد دریافت کنیم و ما نیز همین کار را انجام دادیم و اگر بخواهید می‌توانیم در اختیارتان قرار دهیم.»

با نگاهی به آثار ارائه شده در هفتمین حراج ملی، به آثاری متعلق به عصر قاجار می‌رسیم که حضور آن‌ها در این رویداد و فروش آیین‌نامه تدوین نشود، ما بر اساس آن جلو برویم.» او به نقش وزارت صمت با توجه به مستقر بودن مرکز ملی فرش ایران در آن حضور فرش در هفتمین دوره این حراج توضیح می‌دهد: «ما حراج فرش را به‌صورت

هرجایی که صاحب آنان بخواهند، راهی خواهند شد؟ پرسشی که از سوی مرتضی ادیب‌زاده، سرپرست اداره کل موزه‌های کشور

با یک پاسخ صریح همراه است: «با توجه به قدمت و نفاست این آثار، خروج آن‌ها از کشور ممنوع بوده و برابر با ماده ۵۶۱ مجازات اسلامی جرم محسوب می‌شود.» مدیر حراج ملی در همین راستا و در پاسخ به بحث ممنوعیت خروج آثار، این‌چنین به شرح کلیات حراج می‌پردازد و البته بر ممانعت از ارزیبری تأکید می‌کند: «صحبت مجموعه حراج ملی این است که بیابیم چند موضوع را به آن بپردازیم. اولاً اینکه چرا حراجی باید برگزار شود؟ فرض کنید که از حراجی‌ها دیگر حمایتی صورت نگیرد و مجوزی برای ادامه فعالیت آنان صادر نشود. اتفاقی که می‌افتد این است که افراد علاقه‌مند و مجموعه‌داران باید به دبی و کشورهای دیگر به‌منظور خرید سفر کنند که یک ارزیبری بزرگ اتفاق می‌افتد. به‌واسطه چنین رویدادهایی اما افراد می‌توانند در کشور خودشان این کار را انجام دهند و خریدشان را انجام دهند.»

او ادامه می‌دهد: «نکته بعدی گردش چرخه اقتصاد هنر است. یک درصد آنچه در حوزه هنر تولید می‌شود در اقتصاد گردش پیدا می‌کند. این مجموعه در حال تلاش است تا طی یک آیین‌نامه مشخص در قالب یک حراج با رعایت تمام اصول قانونی به رونق اقتصاد هنر کمک کند. حراج ملی یک شیافتی است که افراد در آن راجع به هنر بگویند و بشنوند.»

این در حالی است که مطابق ماده ۵۶۱ قانون مجازات اسلامی «هرگونه اقدام به خارج کردن اموال تاریخی فرهنگی از کشور، هرچند به خراج کردن آن نینجامد، قاچاق محسوب شده و مرتکب، علاوه بر استرداد اموال، به حبس از یک تا سه سال و پرداخت جزیه معادل دو برابر قیمت اموال موضوع قاچاق محکوم می‌شود.» ماده هفدهم قانون میراث ملی، هم اشعار می‌دارد: «کسانی که بخواهند تجارت ناشایسته عتیقه را کسب خود قرار دهند باید از دولت تحصیل اجازه کرده باشند. همچنین خارج کردن آن‌ها از مملکت دیگر به پروسه اعطای مجوز اشاره می‌کند و باید فعالیتی نیزاز مجوز صادر و در حراج ملی هم نیاز به یک مجوز کلی از ارشاد ضبط دولت می‌شود.» نکته جالب درباره این حراج آن است که هفتمین دوره آن به پایان رسیده و یک بررسی اجمالی نشان می‌دهد در دوره‌های پیش‌ازاین هم عرضه آثار تاریخی در این حراج به‌اصطلاح ملی وجود داشته و در طول این‌همه سال هیچ‌یک از نهادها و ارگان‌های مسئول به برخورد با گردانندگانش نپرداخته‌اند. چنین سهل‌انگاری بزرگی در شرایطی که هنوز هم تماشای آثار ملی این سرزمین در موزه‌های کشورهای بیگانه به‌جان‌ودل هر میهن‌پرستی آتش می‌زند، و هیچ‌عنوان قابل‌قبول نیست و بدون نیاز به وجود شراکی خصوصی، مدعی‌العموم باید به مسئول حراج ملی ورود کند.

رویداد

مأموریت‌های عسگر پور از زبان رئیس شورای عالی خانه هنرمندان
این خانه می‌تواند الگو باشد

همدلی | ایرج راد رئیس شورای‌عالی خانه هنرمندان ضمن تشریح اولویت‌های مدنظر برای انتخاب مدیرعامل جدید، ایراد امیدواری کرد که اهداف خانه هنرمندان در دوره جدید محقق شود. رئیس شورای عالی خانه هنرمندان ایران درباره انتخاب محمدمهدی عسگرپور به‌عنوان مدیرعامل جدید خانه هنرمندان ایران و ویژگی‌هایی که این چهره شناخته‌شده عرصه هنر و مدیریت فرهنگی و هنسری دارد، گفت: طی بررسی‌هایی از جانب کلیه اعضای شورای عالی خانه هنرمندان و بر اساس ضوابط مدنظر شورای عالی و اساسنامه خانه، انتخاب مدیرعامل خانه هنرمندان ایران صورت گرفت و این‌گونه نبود که یک شخص به‌تنهایی مدنظر باشد.

او توضیح داد: شورای عالی خانه هنرمندان ایران بر اساس وضعیت فعلی خانه، اهدافی داشته که به بخشی از آن‌ها دست پیدا کرده و به بخش مهمی از آن اهداف نتوانسته دسترسی پیدا کند. بر همین اساس جمع‌بندی و بررسی صورت گرفت و معیارهایی را برای خود به دست آوردیم تا فردی که به‌عنوان مدیرعامل خانه هنرمندان انتخاب می‌شود دارای این مشخصات باشد. رئیس شورای عالی خانه هنرمندان ایران تصریح کرد: افرادی که به‌عنوان کاندیدایی مدیرعاملی خانه هنرمندان ایران معرفی شده بودند هر کدام دارای جایگاه ویژه، ارزش‌ها، توانمندی‌ها و خدماتی هستند که قرار نیست با انتخاب ما ارزش‌ها، توانمندی و مدیریت آن‌ها زیر سؤال برود. در میان کاندیداهای افرادی حضور داشتند که در مدیریت‌های خیلی بالاتر قرار داشته و توانمندی بالایی نیز دارند. انتخاب نهایی مدیرعامل بر اساس تطبیق گزینه‌ها با اهداف خانه هنرمندان انجام شد. در نتیجه انتخاب ما بر اساس اینکه که کدام فرد در حیطه فعالیت‌ها، برای اهداف و خانه هنرمندان بیشتر می‌تواند مفید و مؤثر باشد، صورت گرفت. راد درباره چشم‌انداز پیش روی خانه هنرمندان ایران با توجه به انتخاب مدیرعامل جدید هم اظهار کرد: سعی ما بر این است که رویه‌جو حرکت کنید و این حرکت به سمت تکامل باشد. امیدوار هستم شورای عالی خانه هنرمندان و مدیرعامل دست‌به‌دست هم داده و با برنامه‌ریزی‌های دقیق و استراتژی مشخص به اهداف خانه هنرمندان ایران برسند. اهداف خانه پیچیده نیست. از ابتدا قرار بود خانه هنرمندان مرکزی باشد از تجمع هنرمندان رشته‌های مختلف که در ارتباط با هم و در جریان کار و هنر یکدیگر قرار بگیرند و بتوانند با این نزدیکی و شناخت بیشتر از هنرهای مختلف برای ایجاد و تحرک و گسترش در جامعه هنری بهره ببرند. آن‌ها که از چهره‌های با سابقه شورای عالی خانه هنرمندان ایران است در ادامه سخنان خود یادآور شد: نگاه این است خانه هنرمندان می‌تواند یک آکادمی و فرهنگستان باشد تا بتواند کارهای متفاوت را از طریق تعامل، گفتگو و ارتباط هنرمندان با یکدیگر در جهت خلاقیت، پیشبرد مسائل هنری و پیشبرد فرهنگ در راستای اهداف متعالی، انجام دهد و در این زمینه الگوساز باشد. خانه می‌تواند در رابطه با سرمد، در رابطه به علاقه‌مندان به هنر و در رابطه با علاقه‌مندانی که در رشته‌های مختلف هنری فعال هستند، یک ارتباط فرهنگی و هنری به وجود بیاورد. خانه هنرمندان به دنبال این است که در این زمینه‌ها توانمند باشد. رئیس شورای عالی خانه هنرمندان ایران ادامه داد: این نگاه وجود دارد که خانه هنرمندان می‌تواند برای خیلی از مسائل فرهنگی و هنری که باید اتفاق بیافتند پیشنهاددهنده باشد. حتی می‌تواند به مسئولانی که قرار است در عرصه فرهنگ و هنر خدمت کنند پیشنهاددهنده باشد. راد در پایان تأکید کرد: همه این مسائل دست‌به‌دست هم داد تا نگاه تازه‌تری به جریانات داشته باشیم و بر اساس معیارهایی که در نظر گرفتیم انتخابی از میان عزیزان و بزرگوارانی که به‌عنوان کاندیدا معرفی شدند و هر کدام ارزش‌ها و جایگاه خود را دارند، داشته باشیم و به گزینه نهایی برسیم.

عاصه و عناصر زبان محلی (مثل‌ها و تکیه‌کلام‌ها و لحن جنوبی) را با مهارت به تصویر می‌کشد، در این سبک تفاوتی با نویسندگان مرد جنوبی ندارد؛ او را تنها به اعتبار جایگاه ویژهٔ مسائل زنانه در داستان‌هایش، زنانه‌نویس می‌دانند.» به نوشته ایسنا، او در ادامه به ویژگی ساده‌نویسی از ویژگی‌های داستان‌پردازی زنانه چنین می‌پردازد: «سبک نویسنده‌گی زنان عموماً ساده و عاری از تصنع است؛ زیرا چ‌ه گفتن در اولویت است تا چگونه گفتن. سبک‌های مصنوع و ترکیبی با جمله‌های بلند و واژه‌گزینی دشوار که در تاریخ‌نویسی، نگارش منشیانه و وقایع‌نگاری درباره‌ی ایران رواج داشته پیوند مستقیمی با قدرت و ارادهٔ اقتدار‌گرایی مردان داشته است. اگر نگارش اقتدار‌گرا را متعایل به صناعت‌ورزی، پیچیدگی و کلان‌نگری بدانیم، نوشتار ساده و بی‌پیرایهٔ زنانه در تقابل با آن قرار می‌گیرد که در پیوند مستقیم با امور جزئی زندگی عادی است. کتاب‌های زنان در ایران سال‌های اخیر بسیار پرفروش‌تر از آثار مردان بوده است. برخی از منتقدان علت این امر را ساده‌نویسی و سبک محسوس و لذت‌بخش زنان می‌دانند. زنان از شیوه‌هایی بهره می‌گیرند که خواننده را مستقیماً مخاطب قرار می‌دهد. البته نباید از یاد برد که رواج روزافزون اندیشه‌های فمینیستی و کثرت زنان رمان‌خوان، نسبت به مردان در ایران از عوامل اصلی فروش زیاد رمان‌های زنان و سبک ساده‌نویسی نمی‌تواند عامل تعیین‌کننده‌ای باشد.

زنان نویسنده پرفروش

همدلی | محمود فتوحی در بحث ویژگی‌های داستان‌پردازی زنانه در عین حال که معتقد است کتاب‌های زنان در ایران سال‌های اخیر بسیار پرفروش‌تر از آثار مردان بوده است، یادآوری می‌کند که «رواج روزافزون اندیشه‌های فمینیستی و کثرت زنان رمان‌خوان، نسبت به مردان در ایران از عوامل اصلی فروش زیاد رمان‌های زنان است و سبک ساده‌نویسی نمی‌تواند عامل تعیین‌کننده‌ای باشد.» این استاد زنان و ادبیات فارسی در کتاب «سبک‌شناسی (نظریه‌ها، رویکردها و روش‌ها)» (سخن، تهران، ۱۳۹۰)، در بخش ویژگی‌های داستان‌پردازی زنانه با این مقدمه که «ادبیات معاصر سی‌سالهٔ زنان فارسی‌زبان در داستان‌نویسی جهش چشم‌گیری داشته است. بنابراین اگر قرار باشد ادبیات زنان و زنانه‌نویسی فارسی را بررسی کنیم باید داستان‌نویسی زنانه را بیش‌تر از هر نوع ادبی دیگری در کانون مطالعات خود قرار دهیم. داستان‌نویسی زنان فارسی از دو جنبه قابل بررسی است یکی از نظر فرم و دیگری از نظر محتوا و درون‌مایهٔ داستانی.» به مسألهٔ فرم می‌پردازد و می‌نویسد: «زنان ایرانی در دو دههٔ اخیر مجموعه بزرگی از ادبیات زنانه را منتشر کرده‌اند. در این مجموعهٔ بزرگ، محتوای زنانه در اولویت